

عنوان مقاله:

بررسی عوامل و محدودیتها در بهسازی محیط های عمومی شهر برای کم توانان جسمی - حرکتی نمونه موردی شهر سقز

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی سقز (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

ناصح یوسفی - دانشجوی دکترای معماری - مدرس تمام وقت دانشگاه علمی کاربردی مرکز سقز

خلاصه مقاله:

رشد و توسعه هر جامعه متناسب با بکارگیری توانایی های موجود در آن جامعه بوده که یکی از راه های تحقق آن، تامین بسترکالبدی مناسب برای حضور فعال افراد و ایجاد فرصت های مساوی برای اقشار مختلف در جابجایی و دسترسی به ساختمان های عمومی فضاهای شهری است. مناسب سازی فضاهای شهری بعد از جنگ جهانی دوم و وجود مصدومان و معلولان زیاد جنگی در اروپا و جهان مورد توجه جدی قرار گرفت. در کشور ایران با آرایه آمارهایی بیش از 01 درصد جمعیت را افرادی با ناتوانایی های جسمی-حرکتی ناشی از جنگهای تحمیلی، تصادفات و حوادث متنوع، ضرورت قضیه را دو چندان می نماید. در این مقاله که به روش تحلیلی-کیفی نگارش گردیده است؛ به یادآوری مقررات ها، آیین نامه ها و دستوالعمل های مختلف موجود، در خصوص مناسب سازی اماکن و فضاهای عمومی برای دسترسی آن دسته از کم توانان جسمی- حرکتی اشاره ای دارد، و ضمن بررسی وضعیت موجود و کم توجهی به این موضوع مهم؛ به بررسی عوامل و موانع این بهینه سازی ها و آرایه راهکارهایی در این خصوص برای شهر سقز می پردازد. در نتایج این مقاله شاهد کم توجهی ادارات و تشکل های مختلف در روند طراحی و نظارت، صدور مجوز و گردشکارهای ناقص هستیم. و از جمله راهکارهای ارتقای این فرهنگ در ساخت و سازها و محیط های شهری را، ارتقای فرهنگ شهروندی، برگزاری دوره های آموزشی، عدم وجود و پیگیری N.G.O ها و حمایت های سازمان بهزیستی و ... رامی توان نام برد

کلمات کلیدی:

مناسب سازی، فضاهای عمومی شهری، کم توانان جسمی - حرکتی، شهر سقز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/615008>

